

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΟΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΝΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΒ'.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΛΙΟΣ, 1889.

ΑΡΙΘ. 259.

Συνδρ. ἐτησ. ἐν Ἑλλάδι Δρ. 1.
» » » Ἐξωτερικῷ φρ. 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

'Er οδῷ Σταδίου ἀριθ. 39.

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν ταχτικῶν
ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ «Ἐφημερὶς
τῶν Παίδων» ἄνευ προπληρωμῆς.

Ο ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ.

Ο Σαρδανάπαλος, τὸν δοῖον παριστάνει ἡ προκειμένη εἰκών, ἦτο δ τελευταῖος βασιλεὺς αὐτῆς οἰκουγενείας (30 τὸν ἀριθμόν), ἔβασιλευσε δὲ ἐπὶ τὴν Ἀσσυρίαν κατὰ τὰ τέλη τοῦ 9ου π. Χ. αἰώνος, ἦτο δὲ τόσον θηλυπρεπής καὶ παραδεδομένος εἰς τὰς ἥδονάς, ὥστε ἐνθυμόμενος γυναικεῖα φορέματα ἔμενε κατάκλειστος εἰς τὸν γυναικανίτην του, μὴ δεχόμενος κανένα εἰς τῶν ὑπηρέσων του.

Κατ' αὐτοῦ ἐπανεστάτησεν ὁ Αρβάκης, σατράπης τῆς Μηδίας βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Βελέσους, εὑρενεστάτου τῶν Χαλδαίων ιερέων, καὶ ἀφοῦ ἐνίκησαν τὸν στρατὸν του εἰς μάχην ἐπὶ τοῦ συστάδην, ἐποιεὶσαν αὐτὸν εἰς τὴν πρωτεύουσάν του Νινευὴν, καὶ μετὰ διετῇ πολιορκίαν ἐκνερεύεσαν τὴν πόλιν. Πρὸν δημοσίευσθη ἡ πόλις δ Σαρδανάπαλος συλλέξας ὅλους τοὺς θηραυροούς του καὶ τὰς γυναικάς του ἔθεσεν αὐτὰς ἐπὶ μεγάλης στιβάδος ἔνων, ἐπειτα ἀνελθὼν καὶ αὐτὸς ἔθεσε πῦρ εἰς τὰ ξύλα καὶ ἐκάη μαζὺ μὲν αὐτούς.

Οὕτω κατελύθη ἡ δυναστεία του καὶ ἡ αὐτοκρατορία τῆς Ἀσσυρίας,

Ο Σαρδανάπαλος.

ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ.

1. Ἡ σύνθεσις τοῦ ὄδατος.

Τὸ πάγκοινον τοῦτο ὁνειστὸν συνιστάται ἐκ δύο ἀνομοίων ἀερίων, δέκυρον καὶ ὑδρογόνον, τῶν ὀχοίων τὴν ὑπαρξίαν γνωρίζομεν διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ δοῖα παραδάγονυν.

Τὸ ὄδωρ ἀμέσως σβέννει τὸ πῦρ, ἀλλ ἐκ τῶν δύο τούτων συστατικῶν του τὸ μὲν ἐν εἶναι πολὺ εὐφλεκτον, τὸ δὲ ἄλλο εἶναι ἵσχυρότατον συντελεστικὸν πρὸς καῦσιν. Ἐὰν μᾶξωμεν τὰ δέραια ταῦτα εἰς ὡρισμένην ἀναλογίαν, δὲν συμβαίνει τίποτε, τὰ δὲ δέραια ταῦτα μένονταν ἀέρια. Εὐθὺς δημοσίευσθαι ἐλθη τὸ μήγα μεταφρήνη μὲ πῦρ, ἢ θερμανθῆμέχρις ὡρισμένου βασιλοῦ, ἀμέσως τρομερὰ ἐκρηκτὶς λαμβάνει χώραν, τὰ δέραια ἀφανίζονται καὶ εἰς τὴν θέσιν τωνεύρισκομεν ὄδωρ. Ἡ ψλη ἥλλαξε μορφήν, ἀλλὰ πῶς καὶ διατί; δὲν ἡξεύρομεν. Λέγομεν δτι ἔγεινε χημικὴ ἔνωσις, ἀλλὰ τί εἶναι χημικὴ ἔνωσις οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ.

2. Οἱ ἄνθρωποι, διαφορὰ εἰς τὴν διαφορὰν μόνον στοιχείον, ἡ νθρακα, καὶ δημοσίη μεταξὺ τῶν σωμάτων καὶ διαφορὰ αὐτῇ, ἀδηλον καὶ ἀκατανόητον.